

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БРОЈ 2393
КОСЈЕРИЋ. ФЕБРУАР 2006.

КОСЈЕРИЋ - ГРАД ИЛИ ВАРОШИЦА

Бела куга разара и општину Косјерић. Број становника из године у годину све мањи.
Локална скупштина предузела први корак - родитељски додатак за прво дете

Према последњем попису, од пре три године, Косјерић је имао 13.977 становника, а сада је, по броју житеља, најмања општина Златиборског округа али и једна од најмањих у републици. Због економске неизвесности и тешких услова живота на селу многе породице су нашле уточиште у суседним градовима. Највеће миграције забележене су у Годечеву, Годљеви, Дубници, Парамуну, Рудој букви, Субјелу... У овим селима све је мање ђака првака а све више нежењених момака. У последње време слика је погоршана, тако да се може десити да за коју годину Косјерић изгуби и статус општине.

Ова предвиђања чула су се на седници комисије за односе са верским заједницама која је предложила да се под хитно уради програм мера како би се зауставио негативан прираштај. Предлог је стигао пред одборнике СО Косјерић који су приликом усвајања буџета за 2006. годину донели одлуку да се у овој години помогне родитељима са 10.000,00 динара за прворођено дете.

Надајмо се да ће ова мера локалне управе, уз већ постојеће републичке подстицаје за прво, друго, треће и четврто дете ублажити ширење беле куге у нашој општини.

ПЕНЗИОНЕРИ ОПЕТ ПРЕВАРЕНИ

Крајем септембра прошле године Народна скупштина је усвојила два закона којима се дуг према пензионерима (како Фонда ПИО запослених тако и Фонда ПИО пољопривредника) претвара у јавни дуг Републике Србије. Тим законима је било предвиђено да се дуг (који иначе износи 1,5 пензија запослених и 20,5 пензија пољопривредника) исплати из буџета Републике Србије. И то није било спорно тада ни за посланике Српске радикалне странке.

Оно што су радикали тада критиковали био је начин исплате као и рокови исплате. Наиме законом је предвиђено да се исплата врши путем обвезница што је по мишљењу Српске радикалне странке доста компликовано посебно за кориснике пољопривредних пензија. Друга примедба се односила на рокове, односно утврђену динамику исплате. Предвиђено је да се дуг Фонда ПИО запослених исплати у три годишње рате почев од јануара 2006. године, а дуг Фонда ПИО пољопривредника у пет годишњих рата почев од фебруара 2006. године. Тада је министар такво решење истицао као једино могуће иако је на истој седници усвојен буџет Републике Србије за 2006. годину у коме је предвиђен суфицит односно вишак прихода над расходима, од тридесетак милијарди динара.

Само два месеца касније Влада републике Србије предлаже Народној скупштини Измене и допуне наведених закона о јавном дугу пензионерима. Сада је напрасно *створена могућност* да се заостале пензије исплате у готовини. И та промена је

добра и прихватљива јер пензионери неће морати да чувају обвезнице и одлазе у банке да их наплаћују.

Оно што је неприхватљиво за српске радикале али и за пензионере јесте повећање броја рата тако да ће пензионери запослени своје потраживање добити у шест полугодишњих рата, али оно што је најстрашније у свему односи се на пољопривредне пензионере, којима се почетак исплате дуга одлаже за најмање годину дана. Уместо да исплата почне у фебруару 2006. године како је то постојећим законом предвиђено, овим изменама се тај почетак пролонгира на 2007. годину без прецизно утврђеног термина исплате, што оставља могућност Влади да са исплатом прве рате крене тек крајем 2007. Године.

Из свега наведеног може се закључити да се ради о чистој дискриминацији једне социјалне групе грађана чији број није мали (преко 200 хиљада корисника пољопривредних пензија) који су у позним годинама (преко 70 година живота) и који су у највећој мери изнели терет кризе кроз коју смо прошли у претходном периоду.

Како ствари стоје било би много боље да ове измене нису усвојене и за пензионере али и за самог Динкића јер не би морао да објашњава колико је пара потрошио за штампање обвезница које усвајањем ових законских измена постају безвредне и неупотребљиве.

А сељаци су стрпљиви. Они ће своје пензије и даље чекати.

А ко дочека причаће.

РЕГИОНАЛНА ДЕПОНИЈА - КОНАЧНО РЕШЕЊЕ

Изградњом заједничке регионалне депоније све општине Ужичког региона али и неке суседне решиће трајно проблем депоновања смећа

Општина Косјерић, заједно са општинама Ужице, Бажина Башта, Пожега, Ариље и Косјерић, кренула, је још прошле године у реализацију једног капиталног пројекта за цео регион - изградњу регионалне депоније за одлагање и прераду смећа. У међувремену у овај пројекат су се укључиле и општине Чачак и Ивањица.

На овај начин општине

које су ушле у овај посао решиће трајно проблем депоновања смећа, јер ће се затворити све локалне депоније па ће тако и општина Косјерић решити проблем дивље депоније код Пијучке чесме која се налази поред магистралног пута.

Учешће наше општине у овом пројекту, уосталом као и учешће осталих општина, је сразмерно броју становника, па ће

тако Косјерић издвојити 240 хиљада евра или 4,03% од укупне вредности пројекта али и још 13,5 хиљада евра Ужичкој општини на име израде пројектне документације.

Реализацијом овог пројекта Косјерић ће трајно решити проблем депоновања смећа које ће се убудуће транспортовати до, само 25 километара удаљене, регионалне депоније у Дубоком.

ШКОЛА КОЈА НЕ ПОСТОЈИ

После вишедеценијског рада основна школа на Варди, самовољом нелегалног директора и претходног општинског руководства, постала нелегитимна.

Већ пет година директор није постављен а надлежни органи ћуте

Основна школа на Варди основана је пре више деценија и у њој су се васпитавале и основно образовање стицале генерације и генерације ученика, од којих су данас неки на веома важним државним функцијама, војним и полицијским службама, научним институтима.

Међутим, доласком ДОС-а на власт, после петооктобарске револуције, све је пошло наопако по комплетан васпитно-образовни систем у Србији па самим тим и по основну школу *Ј. Ђукановић* на Варди.

Након смењивања тадашњег директора у овој школи, изабрани кризни штаб, преименован у школски одбор, који су углавном сачињавали чланови Демократске странке, довео је и поставио за вршиоца дужности директора, Зорана Милића, тадашњег учитеља у Маковишту, члана ДС, са циљем и задатком да се обрачуна са симпатизерима бившег режима међу наставницима.

Господин Милић је одмах прионуо на посао и кренуо у обрачун са својим колегама. Најпре је из наставе елиминисао наставницу математике, Шимширку Грујић, иначе супругу смењеног директора. У радни однос је примио неквалификоване и нестручне људе а између осталог, на мала врата, у школу је запослио своју супругу Милу на послове секретара и благајника. На све ово одмах је реаговао синдикат образовања, који је успео, преко републичке просветне инспекције, да врати госпођу Грујић на посао.

Тадашњи министар просвете, Гашо Кнежевић, иако једна од перјаница ДОС-а, није прихватио предлог да се за в.д. директора школе изабере господин Милић, због тога што није испуњавао неопходне законске услове. Међутим школски одбор уздајући се у политичку снагу ДОС-а, остаје доследан и упоран у намери да Милића, ипак, постави за директора.

Као последица овакве тврдоглаве упорности следи одлука Министарства просвете Републике Србије којом се школа на Варди брише из републичке мреже основних школа, што значи да ова школа губи легитимитет и право на рад.

Не базирујући се на овакву одлуку републичког министарства, школски одбор расписује конкурс за директора и поново бира свог кандидата, Зорана Милића. Министар поново одбија такво постављење и не даје сагласност на ту одлуку. Међутим, господин Милић обмањује школски одбор и наставничко веће основне школе изјавом да је добио сагласност од Министра просвете, те да је постао легитимни директор.

Ово самозваном директору омогућава бројне малверзације и незаконите радње, јер инспекцијски органи републичког министарства просвете као ни општински просветни инспектор нису посећивали ову школу у дужем временском периоду, нико није контролисао финансијско пословање и поред многобројних апела општинског синдиката образовања.

Тако је илегални директор, пуне четири године имао на располагању да ради оно што му је по вољи. Синдикат је указивао на злоупотребе у јавним набавкама, на перманентно кршење Закона о основној школи, Закона о раду и Закона о државној управи, али су надлежни органи остали неми.

Једна од последњих манипулација нелегитимног директора односи се на расписани конкурс за попуну слободних радних места која су до сада била попуњена нестручним кадровима, присталицама директора и симпатизерима Демократске странке.

Синдикат је поново реаговао и обавестио надлежне органе о злоупотреби и кршењу закона, па се најзад смиловао и општински просветни инспектор да посети ову школу и предузме одговарајуће мере. Записнички је констатовано да је било кршења закона те да господин Милић никада није постављен за директора школе, што значи да је нелегално обављао дужност директора и тиме нанео огромну штету и колективу али у деци која похађају наставу у овој установи.

На жалост, ни актуелна општинска власт, осим радикалских одборника који су покушавали да ово наметну као тему скупштинске расправе, још увек није нашла за сходно да се позабави овим проблемом.

ПОДРШКА ВОЈВОДИ

У петак 24. фебруара навршавају се три године од како је председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ добровољно отишао у Хаг. Три пуне године војвода чами у Хашком казамату а суђења нема ни на видуку. Ваљда свесни да је оптужница, која је иначе написана у Београду у време Ђинђићеве владе, шупља, празна и неоснована, Хашки инквизитори упорно избегавају да почну суђење. И управо због тога српски радикали ће, у петак 24.

фебруара одржати велики митинг подршке свом председнику али ће истовремено позвати Хашки суд да или почне суђење одмах или донесе ослобађајућу пресуду.

Позивамо све српске патриоте да нам се придруже у овом нашем протесту да покажемо и Србији и тзв. међународној заједници да је већинска Србија слободарска, да српски народ не прихвата ничији диктат, ничије ултиматуме и уцене.

ПЕТАК 24. ФЕБРУАР У 16 ЧАСОВА - ТРГ РЕПУБЛИКЕ БЕОГРАД

СТИЖЕ ГАС И КОД НАС

Пројектна документација урађена још пре две деценије коначно пред реализацијом

Идеја о прикључењу Косјерића на гасоводну мрежу није нова. Наиме још пре две деценије урађена је пројектна документација за магистрални гасовод као и студија оправданости гасификације градског подручја. Све предности гаса као најјефтинијег и најчистијег енергента констатоване су и недавно приликом потписивања споразума са НИС Енергогасом, према коме ће се и Косјерић придружити осталим општинама Ужичког региона које су већ ушле у пројекат гасификације.

Према овом споразуму Косјерић би се прикључио на магистрални гасовод у Луновом селу, а завршио код главне станице - место код *Кожаре* у Косјерићу.

Једини проблем који је тренутно присутан јесте фи-

Вредне комшије:
радикалска власт у суседној Пожеги интензивно ради на гасификацији

нансирање изградње примарног гасовода од Луновог села до Косјерића. С обзиром да је деоница кратка а постоји велики интерес како привреде тако и грађана за прикључење на гасовод надамо се да ће се врло брзо наћи и инвеститор за изградњу примарне гасоводне мреже.

Оснивач и издавач:
проф. Др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Елена Божић-Талијан

Заменик главног и одговорног уредника:
Марина Томан

Помоћник главног и одговорног уредника:
Момир Марковић

Издање припремила редакција у Косјерићу:
Светомир Ђукић
Милан Мијатовић
Душко Ђукић

Уредник специјалног издања:
Светомир Ђукић

Тираж:
1.500 примерака

Штампа:
Штампарииа *Папирус*
Бајина Башта